

Chương thứ 45

LONG THẦN THÁNH NỮ

Mẫn Trinh đưa Thiệu Hoa đến trước một ngọn giả sơn mang dáng dấp một con rồng khổng lồ. Ngay phía trước toà giả sơn đó là một trụ đá, trên có hình búp sen. Nàng trinh trọng bước đến trước hòn giả sơn quì xuống hành đại lễ rồi trinh trọng nói:

Hà Mẫn Trinh đã đưa Hoàng Thiệu Hoa đến bái kiến tiên sư. Nàng nói rồi hành lễ tiếp. Hành lễ xong, Mẫn Trinh mới quay lại bên Thiệu Hoa. Nàng ôn nhu nói:

Thiệu Hoa công tử hãy đặt huyết châu lên đài sen kia

Thiệu Hoa nhìn nàng, chàng suy nghĩ một lúc rồi lấy huyết châu trong tráp ra đặt lên trụ đá có hình búp sen. Ánh hào quang của huyết châu óng ánh, tạo ra sự sinh động cho búp sen bằng đá kia. Thiệu Hoa nhìn về phía hòn giả sơn hình đầu rồng nghĩ thầm: Mình sẽ gặp dị nhân nào đây, hy vọng mình sẽ gặp được Khắc Mộc Kha tiên sinh?

Ý niệm kia còn đọng trong đầu chàng thì có những âm thanh rần rần từ phía hòn giả sơn vọng đến thính nhĩ Thiệu Hoa. Những âm thanh đó buộc Thiệu Hoa phải liên tưởng đến một trận động đất sắp xảy ra mà bất giác căng thẳng ra mặt. Chiếc đầu rồng bằng đá nhích động ngay trước mắt chàng. Thiệu Hoa nắm tay lại với vẻ hồi hộp tột cùng.

Hòn giả sơn khổng lồ hình đầu rồng từ từ dịch chuyển, chẳng khác nào một con rồng đang há miệng để đón lấy con mồi.

Vô Vi tiên tử Hà Mẫn Trinh nói với Thiệu Hoa

Công tử hãy đi đi

Chàng muốn hỏi Mẫn Trinh nhưng rồi lại thôi, xua ý niệm đó mà nghĩ thầm

Nếu Vô Vi phái muốn giết mình thì đã không phái Mẫn Trinh đến Huyền không tịnh thất cứu mình, ta chẳng có gì phải e dè cả. Chắc chắn mình sẽ gặp Khắc Mộc Kha tiên sinh.

Thiệu Hoa nghĩ rồi đi thẳng vào trong hòn giả sơn hình đầu rồng. Chàng không ngờ trong hòn giả sơn khổng lồ đó là một toà đại điện nguy nga tráng lệ. Dọc theo hai bên vách đá là hai hàng chân đèn khổng lồ với ngọn lửa bùng bùng soi sáng cả toà đại điện.

Chàng nhìn lại sau lưng, hàm rồng đã sập xuống buộc chàng có cảm giác mình đã bị nuốt chửng vào trong bụng một con Thạch long khổng lồ. Hít một luồng chân khí căng phồng lồng ngực, Thiệu Hoa bước về phía trước. Thiệu Hoa dừng bước trước một chiếc ngai bằng vàng rồng, ngồi

trên chiếc ngai đó là một trung phụ. Thiếu Hoa không đoán nổi tuổi tác của trung phụ đó bởi vẻ bề ngoài rất tao nhã thanh thoát.

Chàng ôm quyền xá:

Văn bồi Hoàng Thiếu Hoa tham kiến nương nương

Trung phụ nghiêm giọng nói:

Ngươi là dị kiêm khách Hoàng Thiếu Hoa chủ nhân của huyết ngọc?

Thiếu Hoa gật đầu, chàng ôm quyền từ tốn nói:

Tại hạ chính là chủ nhân của huyết ngọc. Chắc vì viên chuyển luân huyết ngọc mà nương nương phái Vô Vi tiên tử đưa Thiếu Hoa về đây?

Trung phụ gật đầu.

Đúng.

Thiếu Hoa nói :

Thiếu Hoa mạo phạm xin hỏi tước danh của nương nương

Bốn nương là Long thần thánh nữ.

Thiếu Hoa tham kiến Long thần thánh nữ nương nương

Long thần thánh nữ Một Bảo Châu từ từ đứng lên. Chắp tay sau lưng, Long thần thánh nữ bước xuống chiếc ngai bằng vàng rồng tiền thẳng đến trước mặt Thiếu Hoa

Nhìn chàng từ đầu đến chân, như thể muốn thấy rõ từng tấc thân thể chàng, một lúc Long thần thánh nữ Một Bảo Châu mới nói:

Ở đâu công tử có được viên chuyển luân huyết châu đó?

Thiếu Hoa lưỡng lự rồi hỏi ngược lại Long thần thánh nữ

Hắn có nguyên nhân nào đó nên nương nương mới muốn biết về viên huyết châu chuyển luân của tại hạ. Nếu nương nương cần chuyển luân huyết châu thì nó đã thuộc về nương nương rồi.

Không, bốn nương không cần viên huyết châu kia, mà muốn biết cội nguồn của viên huyết châu đó

Thiếu Hoa nghiêm giọng nói:

Thiếu Hoa không nói ra nương nương cũng thừa biết cội nguồn của viên huyết châu đó. Chẳng lẽ Tự nghĩa đường chủ Đồ Gia Kính còn biết, nương nương lại không biết.

Long thần thánh nữ nhìn chàng, suy nghĩ một lúc, Long thần thánh nữ mới nói:

Bốn nương biết huyết châu thuộc về khâu chuỗi chuyển luân của Khai lộ sứ Hàn Thiết Quân. Hàn Thiết Quân đã cố đoạt lại huyết châu để đào thoát khỏi thập đại tà nhân

Thiếu Hoa ôm quyền

Nương nương đã biết sao còn hỏi Thiếu Hoa

Bốn nương muốn biết vì sao công tử có viên huyết châu này. Nếu như bốn nương nhớ không lầm thì với tuổi tác của công tử thì cuộc tranh đoạt khâu chuỗi chuyển luân này xảy ra bấy giờ công tử chỉ là một đứa trẻ chẳng biết gì.

Thiếu Hoa gật đầu
 Nương nương nói đúng. Tại hạ lúc đó hẳn chưa được 2 tuổi, nên chẳng biết chuyện gì đã xảy ra
 Thế sao huyết châu lại ở trong tay công tử?
 Thiếu Hoa lưỡng lự nói
 Huyết châu của Thiếu Hoa do mẫu nương Cam Thu trao lại
 Long thần thánh nữ nhìn sững Thiếu Hoa
 Mẫu nương Cam Thu ... người đó giờ đang ở đâu?
 Thiếu Hoa ôm quyền nói
 Mẫu nương của vãn bối đã viên tịch rồi
 Chàng cúi gằm mặt xuống, trang trọng nói
 Mẫu nương của vãn bối nhận một cái chết rất thê thảm. Đáng ra người chết vì bạo bệnh nhưng không ngờ chết bởi một nhát kiếm đâm vào tim người
 Mặt Long thần thánh nữ sa sầm. Người từ từ quay lưng lại Thiếu Hoa
 trang trọng nói
 Hung thủ giết mẫu nương của công tử có ý đoạt huyết châu
 Tại hạ cũng nghĩ như vậy
 Vậy công tử có biết hung thủ là ai không
 Thiếu Hoa lắc đầu
 Tại hạ không biết. Nhưng có một người nhận ra nhát kiếm của hung thủ.
 Nếu Thiếu Hoa muốn biết hung thủ giết mẫu nương thì trước tiên phải hợp nhất được xâu chuỗi chuyển luân của Hàn Thiết Quân
 Nhìn lại Thiếu Hoa, Long thần thánh nữ trang trọng hỏi chàng
 Công tử phải hợp nhất xâu chuỗi chuyển luân của Hàn Thiết Quân ư
 Thiếu Hoa gật đầu
 Thiếu Hoa phải làm được điều đó thì mới có thể biết được hung thủ giết mẫu nương là ai
 Long thần thánh nữ từ tốn hỏi chàng
 Thế ai là người có thể cho công tử biết hung thủ giết mẫu nương của công tử?
 Thiếu Hoa ôm quyền:
 Nương nương miễn thứ ... Tại hạ không thể thổ lộ được điều này
 Tại sao?
 Câu hỏi đó tại hạ không thể trả lời được
 Thôi được ... Bỏn nương sẽ không hỏi. Bỏn nương hỏi Thiếu Hoa công tử
 ... Công tử có thể hợp nhất được xâu chuỗi chuyển luân kia chứ
 Lúc đầu Thiếu Hoa những tưởng đây là chuyện dễ làm. Hoá ra để hợp nhất xâu chuỗi chuyển luân đó không dễ chút nào. Những người giữ chuyển luân đều là những cao thủ kỳ tài trong chốn võ lâm. Đến ngay như Thiên Tông tôn giả cũng khó làm được chuyện này
 Long thần thánh nữ Mộc Bảo Châu khẽ gật đầu.

Hợp nhất xâu chuỗi chuyển luân không dễ chút nào. Công tử đã nhụt chí rồi à?

Thiếu Hoa lắc đầu

Không ... tại hạ buộc phải hợp nhất xâu chuỗi chuyển luân của Hàn Thiết Quân

Thiếu Hoa đổi giọng khe khẽ và lạnh lùng.

Bằng mọi giá

Thế công tử biết bốn nương đang giữ viên hắc châu chuyển luân chứ?

Thiếu Hoa gật đầu .Biết

thế công tử có muốn đoạt hắc châu của bốn nương không?

Thiếu Hoa lưỡng lự rồi nói

Nương nương miễn thứ cho sự mạo phạm của Thiếu Hoa . Thiếu Hoa đã nói rồi, bằng mọi giá Thiếu Hoa cũng phải hợp nhất chuyển luân thần châu, nên buộc phải đoạt hắc châu của nương nương.

Điểm nụ cười mỉm, Long thần thánh nữ nói

Xâu chuỗi chuyển luân thiếu một viên cũng chẳng có giá trị gì, nó phải đủ 12 viên. Trong 12 viên đó thì huyết châu và hắc châu là quan trọng nhất. thiếu hắc châu và huyết châu thì những viên kia chỉ là những viên chuyển luân tầm thường. Nhưng hắc châu chuyển luân thì đang ở trong tay bốn nương. Công tử làm cách nào để đoạt nó?

Thiếu Hoa nhìn Long thần thánh nữ ôn nhu nói

Nương nương muốn biết à?

Bốn nương rất muốn biết.

Nương nương rất khảng khái. Thiếu Hoa cũng đáp lễ nương nương bằng sự khảng khái.

Nói đi... bằng cách nào công tử đoạt được hắc châu của bốn nương?

Tại hạ lấy sự quang minh chính đại đánh cược với nương nương.

Đánh cược

Thiếu Hoa gật đầu.

Chắc chắn nương nương cũng muốn có viên huyết châu chuyển luân của Thiếu Hoa ,nương nương lại không muốn giở thủ đoạn như những kẻ hạ lưu tầm thường mà đoạt bằng sự quang minh chính đại của người để Thiếu Hoa phải tâm phục khẩu phục.

Long thần thánh nữ nhìn sững chàng.

Công tử biết nhìn ra cái ý bên trong của Long thần thánh nữ à?

Nếu nương nương không phải là hạng người quang minh chính đại, Thiếu Hoa không còn đứng đây đối mặt với nương nương.

Phong thái của công tử khiến bốn nương phân chấn và hứng thú lắm.

Được, bốn nương đồng ý đánh cược với công tử bằng sự quang minh chính đại của mình.

Long thần thánh nữ quay bước tiến thẳng đến chiếc trụ đá có hình búp sen đặt bên cạnh chiếc ngai bằng vàng ròng. Ấn tay vào một khối đá gần

trụ trên búp sen đó, khối hắc châu từ từ hiện ra ngay trên búp sen bằng đá. Long thần thánh nữ dời bước qua trụ đá đối diện. Cũng làm lại động tác cũ, lần này đến lượt huyết châu hiện ra trên búp sen. Thiếu Hoa cau mày nghĩ thầm: quái lạ ... trụ đá trong này có thông với trụ đá bên ngoài. Sau khi cho Thiếu Hoa thấy huyết châu và hắc châu, Long thần thánh nữ mới quay bước tiến đến trước mặt chàng. Bồn nương và công tử đánh cược như thế nào để công tử tâm phục và khẩu phục?

Thế theo nương nương đánh cược như thế nào?

Võ công hay mưu lược?

Thiếu Hoa suy nghĩ rồi trang trọng nói:

Tại hạ hậu sinh cung thỉnh nương nương chọn lựa.

Long thần thánh nữ mỉm cười

Nếu như bồn nương thắng thì mãi mãi công tử sẽ không thể hợp nhất được chuyển luân thân châu đó.

Tại hạ hiểu

Nếu như công tử thắng

Chàng cướp lời Long thần thánh nữ

Thiếu Hoa có cơ hội hợp nhất được xâu chuỗi chuyển luân.

Thậm chí bồn nương còn có thể giúp cho công tử nữa.

Thiếu Hoa ôm quyền.

Thiếu Hoa cảm kích đa tạ nương nương.

Mộc Bảo Châu Long thần thánh nữ khoát tay

Không cần công tử phải đa lễ ... Mà hãy tập trung tinh lực thắng bồn nương là được.

Thiếu Hoa sẽ cố gắng hết sức mình.

Thắng thì thắng, thua thì thua nhưng nhất thiết phải giữ được sự quang minh chính đại của mình.

Thiếu Hoa sẽ ghi tạc chỉ huấn này của nương nương.

Long thần thánh nữ nhìn chàng khẽ gật đầu.

Tốt lắm ... Bồn nương chọn võ công.

Thiếu Hoa ôm quyền nói:

Kiểm vô tình ... Nếu có gì sơ suất ... Nương nương bỏ qua cho Thiếu Hoa

Công tử không cần phải khách sáo như vậy. Bồn nương thừa biết đao kiếm vô tình, chưởng pháp vô tâm.

Nói rồi Long thần thánh nữ quay lại ngồi lên chiếc ngai bằng vàng ròng.

Thiếu Hoa thấy Long thần thánh nữ ngồi trở lại ngai, vừa ngơ ngác vừa tò mò hỏi:

Nương nương sao lại

Long thần thánh nữ khoát tay

Bồn nương thích ngồi trên chiếc ngai này để đấu với công tử. Công tử cố gắng dụng hết sở học mà thắng cho được bồn nương.

Nghe Long thần thánh nữ nói câu này, Thiếu Hoa chau mày nhăn mặt, Chàng nghĩ thầm:

Xem ra vị Long thần thánh nữ này quá tự cao tự đại đến độ kiêu ngạo, xem thường kiếm pháp của mình. Chắc chắn mục ta đã biết đến danh xưng dị kiếm khách rồi, thế mà vẫn kiêu hãnh tự thị vào bản thân mình. Không biết bản lĩnh của Long thần thánh nữ đạt đến mức độ nào mà kiêu hãnh như vậy nhỉ?

Thiếu Hoa vừa nghĩ vừa chậm rãi tháo mảnh lụa bọc lưỡi dị kiếm. Thấy lưỡi kiếm trên tay Thiếu Hoa, Long thần thánh nữ nhú mày. Làm sao không nhú mày được khi thấy thanh kiếm của Thiếu Hoa chẳng khác gì một lưỡi sét được rèn một cách thô thiển. Hơn thế nữa, chuôi kiếm lại càng thô hơn. Long thần thánh nữ buột miệng hỏi:

Kiếm của công tử đó à?

Thiếu Hoa quen dùng thanh kiếm này rồi.

Thảo nào giới võ lâm không tặng cho công tử ngoại hiệu Dị kiếm khách.

Với một thanh kiếm như vậy công tử khó làm gì được bốn nương.

Thiếu Hoa mỉm cười nói

Kiếm tốt chưa hẳn đã là một kiếm thủ. Một kiếm thủ phải là người biết dụng kiếm. còn đạt đến cảnh giới của người dụng kiếm thì phải biết chân kiếm.

Long thần thánh nữ gật đầu

Ý rất hay

Thiếu Hoa ôm quyền

Ý kiến hay nhưng còn phải biết dùng đúng thời điểm của nó.

Long thần thánh nữ Mộc Bảo Châu nói

Thời điểm nào là đúng, thời điểm nào là sai?

Lời của Long thần thánh nữ vừa dứt trên miệng thì chớp kiếm của Thiếu Hoa đã đến ngay trước mặt người. Xuất ra chiêu kiếm đó, Thiếu Hoa dụng đến sự bất ngờ là chính. Một âm thanh chói phát ra ngay trên đầu lưỡi kiếm.

Chát

Sự bất ngờ ập đến Thiếu Hoa. Lưỡi dị kiếm của chàng đã bị Long thần thánh nữ dùng hai ngón chỉ kẹp cứng. Chiêu kiếm của Thiếu Hoa đã nhanh nhưng Long thần thánh nữ Mộc Bảo Châu còn nhanh hơn, vừa nhanh lại vừa chính xác và nội lực thì ngoài sức tưởng tượng của chàng. Cách phản ứng của Long thần thánh nữ buộc Thiếu Hoa phải bật ra câu nói sừng sốt.

Y

Long thần thánh nữ đảo cổ tay. Nội lực của người truyền vào lưỡi dị kiếm như sóng ba đào khiến cho hõ khẩu cầm kiếm của Thiếu Hoa tê rần chỉ chực buông đứt kiếm.

Long thần thánh nữ nhìn thẳng vào mắt chàng.

Thời điểm phát chiêu của công tử đúng hay sai?
 Thời điểm của tại hạ thì chọn đúng nhưng lại sai về đối thủ của mình.
 Thiếu Hoa nói rồi buông đốc kiếm.
 Thanh dị kiếm của chàng vẫn dính cứng trong hai ngón chỉ của Long thần thánh nữ. Long thần thánh nữ khẽ lắc người. Thanh dị kiếm thoát ra như một tia sét trời sáng rực ghim ngay xuống mũi giày của Thiếu Hoa. Cạch ...
 Thiếu Hoa cầm lấy đốc kiếm.
 Đôi chân mày của Long thần thánh nữ nhíu lại khi thấy Thiếu Hoa rút thanh dị kiếm lên khỏi sàn đá. Người ôn nhu nói:
 Công tử định thử lại lần nữa ư?
 Thắng thì thắng, thua thì thua. Thiếu Hoa và nương nương giao thủ bằng sự quang minh chính đại, Thiếu Hoa có thử lại cũng bằng thừa.
 Buông tiếng thở dài, Thiếu Hoa nói:
 Nương nương đã thắng.
 Long thần thánh nữ khẽ gật đầu.
 Đúng. .. Bỏn nương đã thắng công tử. Mặc dù công tử có tâm kiếm cực kỳ lợi hại nhưng không thể thắng nổi bỏn nương bởi nội lực của công tử chưa thể đạt đến hoả hầu cần có để đánh bại bỏn nương.
 Khi kinh nghiệm ra được điều này thì tại hạ đã thua.
 Chàng buông tiếng thở dài lần nữa rồi hoành kiếm trở mũi chực đâm vào tim mình.
 Không để cho Thiếu Hoa làm chuyện đó, Long thần thánh nữ cách không phát chỉ. Đạo chỉ khí bắn ra điểm ngay vào lưỡi dị kiếm.
 Keng
 Một lần nữa lưỡi dị kiếm bật ra khỏi tay chàng rơi xuống đất lún lôm lổm.
 Long thần thánh nữ Mộc Bảo Châu đứng bật lên. Người nghiêm giọng hỏi:
 Sao công tử lại làm vậy?
 Tại hạ không có sự lựa chọn nào khác mà phải theo về với mẫu nương.
 Tại sao phải theo về với mẫu nương Cam Thư.
 Tại hạ đã thề trước di thể của người, nếu không tìm ra hung thủ, Thiếu Hoa sẽ theo về hầu hạ người trong cõi bóng tối hư vô. Nay
 Thiếu Hoa gượng cười.
 Nương nương đã thắng tại hạ Không hợp nhất được chuyển luân thần châu ... Thiếu Hoa chẳng thể nào biết được hung thủ đã giết mẫu nương.
 Long thần thánh nữ bước đến trước mặt chàng. Người nhìn Thiếu Hoa từ tốn nói:
 Công tử làm cho bỏn nương quá bất ngờ, từ bất ngờ này đến bất ngờ khác.
 Nương nương bất ngờ nhưng tại hạ đã chọn cho mình sự phán quyết này.
 Long thần thánh nữ lắc đầu.
 Công tử vẫn còn cơ hội.
 Thiếu Hoa tròn mắt nhìn Long thần thánh nữ .

Tại hạ còn cơ hội sao?
Long thần thánh nữ gật đầu
Còn
Nương nương nói thử xem, tại hạ còn cơ hội gì khi kiếm đã tuột khỏi tay mình.
Long thần thánh nữ nghiêm giọng nói
Chỉ cần công tử lấy được thủ cấp của một người đưa về cho bốn nương..
Bốn nương nhất định sẽ tặng cho công tử Hắc châu và trả lại huyết châu.
Thiếu Hoa chau mày
Người mà nương nương muốn lấy thủ cấp là ai?
Một dị nhân ngụ tại Thạch lâm
Võ công của nương nương cao siêu như vậy sao không tự mình đi lấy thủ cấp của người đó?
Bốn nương đã thề không bước ra khỏi Long đàm.
Thiếu Hoa buông tiền thở dài miễn cưỡng hỏi:
Người đó đáng phải chết chứ?
Rất đáng chết.
Thiếu Hoa ôm quyền
Nếu vậy tại hạ nhận lời.
Long thần thánh nữ khẽ gật đầu.
Võ công của người này không tầm thường chút nào. Có thể sánh ngang với bốn nương. Do đó trước khi công tử đến Thạch lâm ... bốn nương truyền nội lực cho công tử.
Lời cứ như còn đọng trên hai cánh môi, không cần Thiếu Hoa có đồng ý tiếp nhận nội lực của mình hay không, Long thần thánh nữ bất ngờ điểm vào tịnh huyết của chàng. Sau khi điểm huyết Thiếu Hoa rồi liền áp ngọc thủ vào ngực chàng. Một luồng chân hỏa ám áp từ đôi ngọc thủ của Long thần thánh nữ cuộn cuộn trút qua thể pháp của Thiếu Hoa. Luồng chân hỏa kia nhanh chóng lan toả khắp châu thân chàng. Cùng với cảm giác đó, Thiếu Hoa thấy mái tóc của Long thần thánh nữ từ màu đen tuyền, óng ánh chuyển dần qua màu trắng bạc khô cứng. Ngay cả dung nhan của người cũng xuất hiện những nếp nhăn thật tội nghiệp.
Thiếu Hoa toan mở miệng nói nhưng thần thức đã lịm dần vào cõi hư vô chẳng còn biết gì nữa.

Hết chương 45